

Igen, muszlim lettem! Hogy miért is?

Ez a könyv azoknak a tanúságaiból lett összeállítva, akik objektíven tanulták az iszlámot, majd tudatos döntés eredményeképpen felvették a vallást. A szándék az, hogy azok, akik még nem gondolkoztak az iszlámra való áttérése, beleláthassanak azoknak a gondolataiba, akik ezt már megtették azáltal, hogy elolvassák tanúságukat, és hogy megismerik, hogy az iszlám

egy olyan hit, amely minden kor számára megfelelő, és alkalmazható az idők végezetéig.

<https://islamhouse.com/2810545>

- [Igen, muszlim lettem! Hogy miért is?](#)
  - [Az áttértek gondolatai az iszlámról](#)
    - [² A mérsékletesség az iszlám legfontosabb jellemzője](#)
    - [² Csak az iszlám képes kielégíteni az emberiség minden tagjának szükségleteit](#)

- ² Csak az iszlám ad megoldást a mai világ problémáira
- ² Az iszlám mindig is vonzó volt számomra egyszerűsége és követői odaadása miatt
- ² Az iszlám hit tisztasága, egyszerűsége, és a magától értetődő igazsága különös hatást tettek rám!
- ² Az iszlámban megtaláltam az igaz hitet, amit olyan régóta kerestem

- ² Azért fogadtam el az iszlámot, mert annyira illik elveimhez
- ² Az iszlám az a vallás, amit kerestem
- ² Ha Nagy-Britannia és Európa iszlámra térne, ismét nagyhatalmak lennének végre
- Az áttértek gondolatai a Kegyes Koránról
  - ² A Kegyes Korán tartalmazza mindazt, amire minden léleknek szüksége van
  - ² Tanulmányoztam a Kegyes Korán muszlimok által készített fordítását, és

lenyűgöztek a nemes
elvek és inspiráló
részek, amelyeket
olvastam

- ² A Kegyes Korán tele van alapigazságokkal, és tanításai gyakorlatiasak, mentesek a dogmatikus hittételektől és rejtélyektől!
- Az iszlám küszöbén
  - ² Miért lettem muszlim?
  - ² Az iszlámba való belépésem!
  - ² Mi vezetett engem az iszlám felvételére?
  - ² Miért lettem muszlim?

- [2 Miért vagyok muszlim?](#)
- [2 Hogyan lettem muszlim](#)
- [2 Iszlámra térés](#)
- [2 Hogyan határoztam az iszlám mellett?](#)
- [2 Miért lettem muszlim?](#)
- [2 Miért fogadtam el az iszlámot?](#)
- [2 Iszlám – az én választásom](#)
- [2 Miért vettem fel az iszlámot?](#)
- [2 Interjú Ayesha Kimmel](#)
- [2 Miért lettem muszlim?](#)
- [2 Miért választottam az iszlámot?](#)

- [² Csatlakozásom az iszlámhoz](#)
- [² Miért lettem muszlim?](#)
- [² Hogyan léptem be az iszlámba?](#)

Igen, muszlim lettem! Hogy miért is?

Muhammad Haneef Shahid

—™

Fordította:

EUROPEAN ISLAMIC
RESEARCH CENTER (EIRC)

& Julia Gabriel

Gharabli Gabriella Elenőrizte:

A Könyörületes és Irgalmas Allah nevében

„Bizony a vallás Allahnál az Iszlám!
Bizony azok, akiknek az írás adatott,
csak azután különböztek össze,
miután a tudás elérkezett hozzájuk.
Es tették ezt egymás iránti
fenekedésből. Aki azonban hitetlen
Allah Jeleivel szemben (**annak
tudnia kell, hogy**) Allah gyorsan
számon Kérő!”

[A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, Ál-Imrán 3:19]

Az áttértek gondolatai az iszlámról

2 A mérsékletesség az iszlám legfontosabb jellemzője

Az iszlám egyszerűsége, erőteljes vonzereje és mecseteinek meggyőző légköre, a hűséges hívei buzgósága, és a meghitt ösztönzése a napi ötszöri imára hívásnak amelyre naponta ötször emberek milliói válaszolnak – ezek voltak azok a tényezők, amelyek először vonzottak engem.

A nyitott szellemiségű tolerancia más vallások iránt, ez amit az iszlám nyújt minden szabadságszerető embernek. Mohamed figyelmeztette követőit, hogy jól bánjanak az Ó- és az Újtestamentum hívőivel, azokkal akik elismerik Ábrahámot, Mózes

és Jézust mint az Egyetlen Isten prófétái. Ez nagylelkűségre utal, és messze megelőzi más vallások viselkedési normáit.

Az iszlám legfontosabb jellemzője, a mérsékletesség minden dologban, végérvényesen meggyőzött igazáról.

Donald S. Rockwell ezredes, .S.A.

2 Csak az iszlám képes kielégíteni az emberiség minden tagjának szükségleteit

A kereszténység a dolgok útját kell követnie, és örökké helyet kell, hogy adjon Isten Igaz Vallásának, amely az iszlám, az Igazság, őszinteség, tolerancia, az emberek érdekeinek figyelembe vétele, és Igaz Útra

vezetése. Csak az iszlám képes kielégíteni az emberiség minden tagjának szükségleteit, és a muszlimok az egyetlen nép, akiknél megtalálható a „Testvériség Igaz Könyve” a valóságban, és nemcsak puszta hittételek, mint a keresztényeknél.

Sir Jalaluddin Lauder Brunton,
Anglia

2 Csak az iszlám ad megoldást a mai világ problémáira

A nyugati elme számára, ami először megragadja figyelmét az iszlámmal kapcsolatban, az az egyszerűség. Igaz, van egy vagy két olyan vallás, amelyet könnyen

megismerhet egy kívülálló, de sajnos hiányzik belőlük az a vitalitás, amely megvan a Próféta (Allah áldja meg) hitében, és az a szellemi és erkölcsi magasztosság, amelyet ez hordoz.

Az iszlámot toleranciája is vonzóvá teszi... Furcsa módon a keresztény intolerancia ébresztette fel először érdeklődésemet az iszlám iránt.

Az egyházak erőtlenek a mai világ problémáival szemben. Az iszlám az egyedüli vallás, amely megoldást kínál.

John Fisher, Newcastle

2 Az iszlám mindig is vonzó volt számomra egyszerűsége és követői odaadása miatt

Mióta az iszlámot választottam vallásomként, úgy érzem, életem fordulóponthoz érkezett, és szeretnék veletek megosztani néhány gondolatot arról, hogy miért lettem muszlim. Alávetettem magamat annak, amit valaki ön-analízisnek nevezhet.

Az iszlám mindig is vonzó volt számomra (keresztényként) egyszerűsége és követői odaadása miatt... Azt tanították nekem, hogy minden más vallást istenkáromlónak, és követőit pogányoknak tartsam.

Az iszlám gyakorlati módszert kínált nekem, a materializmus akadályának lerombolásához, és ez az Öt Pillér egyike, az Ima. Az ima által állandóan tudatában vagyok, hogy kötelességeim vannak Allah, a saját lelkem és teremtmény-társaim iránt.

Khalid D'Larnger Remraf

[2 Az iszlám hit tisztasága, egyszerűsége, és a magától értetődő igazsága különös hatást tettek rám!](#)

Az iszlám hit tisztasága és egyszerűsége, dogmáktól való mentessége és magától értetődő igazsága különleges hatást tettek rám. A muszlimok őszintesége és

becsületessége szintén nagyobb, mint bármi, amit a keresztényeknél láttam.

Az iszlám egy másik szépsége az egyenlőség. Csak az iszlámnak sikerült valóban megőrizni az egyenlőséget az emberek között, és nincs más olyan vallás, ahol van ehhez hasonló. Az iszlám hit egységet hoz létre.

Az iszlám dín a legtisztább vallás is a világon, mert a muszlimoknak naponta ötször meg kell mosniuk bizonyos testrészeiket. Ilyen gyakorlatot semmilyen más vallásban nem találunk a világon,

A.W.L. Van Kuylenburg (M.A.
Rahman)

² Az iszlámban megtaláltam az igaz hitet, amit olyan régóta kerestem

Szabadidőm nagy részét a Szent Korán angol fordításának tanulmányozására fordítottam, és ahogy újra és újra elolvastam, Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) szavait megbizonyosodva felismertem, hogy végre az iszlámban megtaláltam az igaz hitet, amit régóta kerestem.

El szeretném mondani, hogy biztos vagyok benne, hogyha az emberek ebben és más nyugati országban

képesek lennének értékelni az iszlám teljes jelentését, és a legfontosabb alapelveit, az iszlám rangja minden nappal emelkedne, csak sajnos nagy félreértések honolnak sok „szabad gondolkodó” és mások elméjében, akik azért ragaszkodnak hitükhöz, mert erkölcsi bátorságra lenne szükség, hogy elhagyják azt, alapelveivel együtt, és helyette elfogadják az iszlámot.

Walker H. Williams

2 Azért fogadtam el az iszlámot, mert annyira illik elveimhez

Az ember igazabb keresztény vagy zsidó lesz az iszlám által, mint a mai

keresztény vagy zsidó emberek tanításai által.

Az iszlámban tolerancia van, és az univerzális testvériség felismerése. Ezért mondhatom, hogy elfogadtam az iszlámot, mert annyira illeszkedik saját elképzeléseimhez Allahról és csodálatos Tervéről. Ez az egyetlen hit, amelyet valóban megértettem. Annyira egyszerű és szép, hogy még egy kisgyerek is képes megérteni.

Amina Le Fleming

2 Az iszlám az a vallás, amit kerestem

Az iszlám a vallás, amit iskolás korom óta kerestem. Elmém mindig is elégedetlen volt a kereszténység

tanításaival, míg olyan idős lettem végül, hogy gondolati függetlenségre tettem szert, és le tudtam őket rázni magamról.

Kapcsolatba kerültem az iszlám igaz vallásával. Elkezdett érdekelni az iszlám, amelynek fő jellemzője az egyszerűség – például Allah Egységében^[1] való hit. Ezért tetszik nekem.

Az iszlám vallás olyan békét és boldogságot adott nekem, amelyet soha nem tapasztaltam eddig.

Joan Fatima kisasszony

[2 Ha Nagy-Britannia és Európa iszlámra térne, ismét nagyhatalmak lennének végre](#)

A kereszténységnek nincs olyan változata, amely minden értelemben kielégítő. A keresztények abban hisznek, hogy Ádám és Éva bűne miatt minden emberi lény az eredendő bűn állapotában született, és saját tetteikkel nem érdemelhetik ki a Mennyországot. A muszlimok azonban nem hisznek abban, hogy az emberek büntetést kapnak Ádám és Éva bűnéért. Abban hisznek, hogy minden ember az ártatlanság állapotában született, és csak saját bűneik miatt veszthetik el reményüket a Mennybe kerülésre, mikor már elég idősek ahhoz, hogy előre megfontolt szándékkal rosszat tegyenek.

Ha Nagy-Britannia és Európa muszlim lenne, ismét nagyhatalmak lennének végre. A brit és európai muszlimok a legjobbak közé tartoznak.

Khadija F. R. Fezoui, Anglia

Az áttértek gondolatai a Kegyes Koránról

² A Kegyes Korán tartalmazza mindazt, amire minden léleknek szüksége van

Ifjúságom óta lenyűgöz az iszlám civilizáció minden aspektusa, a költészet, az építészet, és gyakran mondogattam magamnak, hogy egy olyan nép, amely a kultúra minden ágában ennyire gazdag szépséget és

jelentést tartalmaz, bizonyára a filozófia és a vallás magaslataiba is eljutott.

Iszlám iránti lelkesedésemben elkezdtem tanulmányozni a vallásokat, a legrégebbiektől a maiakig, összehasonlítva egyiket a másikkal, és szigorú kritikának vetve alá őket; és szép lassan meggyőződtem arról, hogy a muszlimok követik az Igaz Vallást, és hogy a Nemes Korán tartalmazza azt, amire minden léleknek szüksége van szellemi emelkedéséhez.

Eduardo Gioja gróf, Olaszország

[2 Tanulmányoztam a Kegyes Korán muszlimok által készített](#)

fordítását, és lenyűgöztek a nemes elvek és inspiráló részek, amelyeket olvastam

Tanulmányoztam a Nemes Korán muszlimok által készített fordítását, és lenyűgöztek a nemes elvek és inspiráló részek, a bölcs és gyakorlatias tanácsok a mindennapi életre, amelyeket olvastam. Ez elgondolkodtatott, hogy miért tanították nekem azt, hogy Mohamed hamis próféta volt, és hogy az hogy lehet, hogy nem hallottam az igazságot erről a csodálatos vallásról korábban.

Az iszlám, ha őszintén követjük, békét ad az elmének és a testnek, és

a világnak nagy szüksége van erre a tökéletes társadalmi rendre.

Hasan V. Mathews

[2 A Kegyes Korán tele van alapigazságokkal, és tanításai gyakorlatiasak, mentesek a dogmatikus hittételektől és rejtélyektől!](#)

Római katolikusként lehetőségem volt részletesen tanulmányozni a katolikus vallást. Mindent megtettem, hogy meggyőzzem magam arról, hogy a katolicizmus az egyetlen igaz vallás, de rejtélyei, dogmái, és a kötelező „hinni kell” nem engedte meg nekem, hogy csendben maradjak. Elkezdtem

igazságkeresésemet, és ezt folytattam csendben sok évig.

A hinduizmusban és a buddhizmusban sok „hiányosságot” találtam, ezért az egyetlen lehetőség számomra az iszlám tanulmányozása maradt. Régen megvetettem az iszlámot. Nem voltak muszlim barátaim, mert az iszlám annyira visszataszító volt számomra, hogy a követőivel sem akartam megismerkedni. Álmomban sem gondoltam volna... hogy az iszlámról szóló könyvek által új ember leszek. Fokozatosan egyre figyelemreméltóbbak lettek számomra az iszlám szép tanításai, és nem telt bele sok idő, amíg buzgón belevetettem magam a

tanulmányozásába. Megszerettem az iszlámot egyenes és nem rejtélyes útja miatt. Világos és egyszerű, ugyanakkor tele van mély tudományos dolgokkal, úgyhogy végül elérkezett az elkerülhetetlen.

A Nemes Korán néhány része, amelyeket elolvastam, csodálatot keltettek bennem, mert azt gondoltam, semmi nem érhet fel a Bibliához. Azt találtam azonban, hogy nagyot tévedtem ebben. Valójában a Nemes Korán tele van alapigazságokkal, és tanításai gyakorlatiasak, mentesek a dogmatikus hittételektől és rejtélyektől, és így napról napra közelebb kerültem a „Béke és

Szeretet” vallásához, amely kétségtelenül az iszlám.

Mumin ‘Abd ar-Razzaque

Selliah, Ceylon

Az iszlám küszöbén

² Miért lettem muszlim?

Miért lettem muszlim? Az egyetlen meggyőző válaszom erre a kérdésre, hogy a Mindenható Allah az Ő Dicsőségében segített nekem, hogy felismerjem a Legnagyobb Igazságot, és tanúsítsam a világ legnagyobb valóságát. Azonban teljesen tudatában vagyok, hogy az emberi természetnek van egy olyan hajlama, hogy elutasítsa a tények és

valóságok elfogadását megfelelő bizonyítékok és alátámasztott érvek nélkül. Az ember természetét figyelembe véve úgy érzem, hogy válaszom nem elégíti ki azokat, akik nem vágynak az igazságra, nem érzik a belső igényt, hogy megtalálják, sem azokat, akikre az igazság hajnala még nem virradt rá. Ezért nincs más választásom, mint leírni azokat az okokat és okozatokat, amelyek engem az iszlám felvételéhez és a hozzá való ragaszkodáshoz vezettek. Egy európai társadalomban élve kifejezem örömömet és tiszteletemet az iránt, hogy az ezekben a társadalmakban élő emberek nem változtatják meg vallásukat

gazdasági, politikai, vagy társadalmi előnyért, csak az alapján, ha hatásos tényezőnek bizonyul a szívük megnyitására és szellemi nyugalmat ad. Ezek hiányában megelégszenek a vallástalansággal és az ateizmussal.

Itt, ha egy pillanatra megállhatunk gondolkozni, arra a következtetésre jutunk, hogy az én tettem, vagy tulajdonképpen mindazoknak az egyéneknek a tettei, akik az európai társadalmakban felveszik az iszlámot, nem jár gazdasági haszonnal, vagy társadalmi előnyökkel. Inkább fordítva történik. Először is, az európai emberek általában nem tartják fontosnak a vallási kérdéseket. Azonban, ha

valaki egy európai társadalomból vallásos, az ő célja semmi más, mint az Istenkeresés. Mint ilyen, érdeklődésem az iszlám iránt nem volt más, mint kutatás az Igazság és a ésszerűség helyes iránya után.

Felébredt a vágy a szívemben az Igazság keresésére. Lényemet áthatotta az Igazság utáni vágy. Ez akkor történt, amikor láttam, hogy sok kétely és hiba merült fel gondolataimban és emlékeimben a keresztény hit tételeiről és alapelveiről. Ugyanakkor a keresztényég ereje nem volt képes ellenállni és védelmet nyújtani e kételyek és hibák ellen. A kereszténység minden hittételét

kényszerrel akarja elfogadtatni,
bizonyítékok és érvek nélkül.

Hogy hozzak egy példát, a szívem
nem akarta elfogadni azt a
keresztény hittételt, hogy a
Dicsőséges Mindenható Allah Jézus
Krisztus prófétát **(béke legyen vele)**
az egész világ bűneinek
megváltójaként küldte, hogy
eltörölje Allah minden szolgája
bűneit. Azt sem tudtam elfogadni,
hogy az egész emberiség a
különböző bűnei, mint például az
Allah iránti engedetlenség, Jézus
Krisztus **(béke legyen vele)**
keresztre feszítése által
megbocsáttattak. Azt is éreztem,
hogy Maga Allah kétségtelenül
rendelkezik azzal a teljes

hatalommal, hogy megmentse szolgáit, és távol tartsa őket a bűnök elkövetésétől. Azt is éreztem, hogy minden hatalommal rendelkezik szolgái minden bűne megbocsátására, Ő egyedül, anélkül, hogy ezt bárhogy el kellene számoltatni. Tehát a Dicsőséges Allahnak nincs szüksége kiengesztelésre ahhoz, hogy megbocsássa szolgái bűneit. Sőt, azt is éreztem, hogy egy prófétával megváltani az egész emberiség bűneit, az egyenértékű és hasonló ahhoz (Isten bocsássa meg), hogy az ember igazságtalanságot tulajdonítson a Mindenható Allahnak. Ugyanakkor az ember bármennyi bűnt elkövethet

gondolkodás és habozás nélkül. Mikor elmondtam kételyeimet keresztény tudósoknak vagy papoknak, azt javasolták, hogy űzzem ki a kételyeket az elmémből, és arra ösztönöztek, hogy fogadjam el a kereszténység eme hittételeit ellenkezés nélkül. Nyomást gyakoroltak rám, hogy adjam fel azt a gondolatot, hogy ezek a hittételek nem meggyőzőek, és akkor a kételyek és az effajta nézeteim nem növekednek, nem virágoznak elmémben. Az igazság utáni vágy akkorára növekedett, hogy nagyon kritikus lettem, tagadtam minden hitet és (kinyilatkoztatott) törvényt.

Azokban a napokban lehetőségem nyílt találkozni egy vallásos

muszlimmal, aki annak ellenére, hogy csodálta az európai kultúra és civilizáció csillogását, büszke volt arra, hogy muszlim. Kijelentette, hogy az iszlám áldása által nyerte el a lelki békét és a szellemi nyugalmat. Akkor azonban még szívemet az idegenkedés és irtózat töltötte el e vallással kapcsolatban. Ismerősöm állítása meglepetéssel töltött el, és olyan gondolatok tengerében hánykolódtam, hogy van-e vajon olyan vallás, amely a szív nyugalmát és a lelki békét adja azoknak, akik elfogadják és követik? Ez a gondolat arra indított, hogy több tudást szerezzek az iszlámról és gyakorlatáról. Ma kijelenthetem tanulmányaim eredményeképpen,

hogy az iszlám Allah halhatatlan vallása, amely képes felemelni azok szívét, akik alávetik magukat neki. Segít nekik minden ügyükben és nehézségükben. Eltüntet minden kétséget és gyanakvást, amely az emberek szívében felbukkan más hitekből és vallásokból.

Az iszlám egyik legfontosabb tanítása, amely hatást gyakorolt a szívemre, hogy nem arra hívja az embert, hogy gondolkodás nélkül vesse alá magát. Ellenkezőleg, gondolkodásra és elmélkedésre hívja, mélyen és világosan, hogy mérje meg az iszlám hittételeit az értelem és a bölcsesség mércéjén, mielőtt elfogadja őket. Az iszlámban a Mindenható Allah az igazság

forrása. Ezért nem lehetséges, hogy Allah bármelyik embert az egész emberiség bűneinek váltságdíjává tenné. Az iszlám hit szerint a Mindenható Allah rendelkezik minden örök, magasztos tulajdonsággal, és mentes minden hibától és hiányosságtól. Ezért az iszlám azt tartja, hogy ez az elképzelés a józanésszel ellenkezik, és elképzelhetetlen, hogy a Mindenható Allah az embereknek szabad utat engedett volna a bűnök elkövetésére a megváltás elmélete alapján.

Ezek voltak az iszlám azon tanításai, amelyek megtisztították elmémet a vallások és vallásos szabályok általános utálatától. Ahhoz a

következtetéshez vezettek, hogy a vallás egy örök, független törvénykönyv, amely biztosítja az ember örök boldogulását, tisztességét és végtelen győzelmét.

Ebben a nehéz helyzetben mélyreható, kiterjedt, analitikus kutatást folytattam az iszlámról az élet fennálló törvényeiből kiindulva.

Ugyanakkor figyelmemet a következő kérdésre

összpontosítottam: az iszlám hogyan adja meg az embernek a lelki békét és nyugalmat napjainkban, amikor minden nap új problémák merülnek fel. Amikor szívem megnyugodott és lelkem is nyugalomra lelt, felvettem az iszlámot. Helyhiány miatt nem lehetséges, hogy leírjam

mindazokat a benyomásokat és érzéseket, amelyek elárasztottak. Azonban fontos világossá tenni, hogy melyek azok a tanítások, amelyek miatt az iszlámot választottam. Az iszlám az egész emberiséget teremtése valódi céljához vezet, és e magasrendű célok eléréséhez segíti hozzá. A béke és biztonság üzenetét közvetíti az emberi társadalomban; testvéri és egyenlőségi kötelékeket létesít köztük, kiegyenlíti az olyan különbségeket, mint szín, származás, vagy nemzetiség, és megelőzi az ezekből származó vitákat. Megvédi az embereket a társadalmi és gazdasági kizsákmányolástól és mindenfajta

faji megkülönböztetéstől. A helyes vezetés széles ösvényén vezeti őket, amely egységes és egyenes.

Az iszlám nemcsak ellenzi a stagnálást és hanyatlást az életben, hanem az egész emberiséget a fejlődésre és a haladásra hívja. Megengedi az egyénnek, hogy pénzt és vagyont szerezzen, és ipari és kereskedelmi fejlődést érjen el. Jogot ad neki a fizetésre és elismerésre, ha ezeket törvényes, nem bűnös eszközökkel éri el. Az iszlám egy teljes, mindent magába foglaló fejlődés. A haladást és kiválóságot hirdeti az élet minden területén. Olyan hit, amely az egész emberiséggel együtt halad a helyes és egyenes irányba, ahol az ember

azt érzi, hogy ő egy nemzetközi közösség tagja, megérti feladatait, és megfelel az élet kihívásainak.

Amikor körülbelül tíz évvel ezelőtt muszlim lettem, a béke és nyugalom visszatért feldúlt, zavart és lázadó lelkembe.

Dicséret, hála és köszönet Allahnak, hogy életemet boldogan és elégedetten élhetem.

Dr. ‘Abd al-Karim Herbert

2 Az iszlámba való belépésem!

Orvosdoktorként és egy francia katolikus család leszármazottjaként, maga a szakmaválasztásom is szilárd tudományos kultúrával látott

el, amely nagyon csekély lehetőséget engedett a miszticizmusra. Nem arról van szó, hogy nem hittem volna Allahban, de általában a kereszténység, ezen belül különösen a katolicizmus dogmái és rítusai soha nem engedték meg nekem, hogy megérezsem Jelenlétét. Azt éreztem, hogy Isten Egy, és ezért nem tudtam elfogadni a Szentháromságot, és ebből következően Jézus Krisztus istenségét sem.

Mikor még nem ismertem az iszlámot, már hittem a kalima első részében – lá iláha illaLlah (**nincs más isten, csak Allah**), és a Korán erről szóló verseiben.

Tehát először metafizikai okokból választottam az iszlámot. Más okok is szerepet játszottak választásomban. Ezek közül egyik az volt, hogy nem tudtam elfogadni, hogy a katolikus papok többé-kevésbé azt hirdették, hogy ők közvetítik az emberek bűneinek megbocsátását Istentől. Nem tudtam elfogadni a szentáldozás katolikus szokását sem, amelyben a szent ostya (vagy kenyér) Jézus Krisztus testét szimbolizálja. Ez a rítus a primitív népek totemista szertartásaira emlékeztetett, ahol az ősi totem testét, amely az élők számára tabu volt, el kellett fogyasztani halála után, hogy az ember hasonlítson személyiségére.

Egy másik ok, amely eltávolított a kereszténységtől, az a teljes csend volt a testi tisztaság tekintetében, különösen imák előtt, amely számomra tiszteletlenség számított Allahal szemben. Ő adott nekünk lelket, és Ő adta a testünket is, ezért nincs jogunk azt elhanyagolni.

Ugyanez a csend figyelhető meg az ember fiziológiai életével kapcsolatban, és ezen a ponton az iszlám tűnt számomra az egyetlen olyan vallásnak, amely összhangban van az emberi természettel.

Iszlámra térésem lényeges és legmeghatározóbb eleme a Korán volt. Elkezdtem tanulmányozni, még mielőtt muszlim lettem, egy nyugati értelmiségi kritikai szemléletével, és

sokat köszönhetek Malek Bennabi úr csodálatos munkájának, Le Phenomene Coranique címmel, amely végleg meggyőzött arról, hogy Isteni kinyilatkoztatásról van szó. Vannak olyan versek a Koránban, több mint tizennégy évszázada, amely pontosan ugyanazt tanítják, amit a mai modern tudományos kutatások felfedeztek.

Ez határozottan meggyőzött a kalima második részéről:

„Muhammad raszúluLlah (Mohamed Allah küldötte)”.

Ezért elmentem a párizsi nagymecsetben, és kijelentettem a hitemet. A párizsi nagymecset muftija muszlimként regisztrált

engem, és felvettem az Ali Selman nevet.

Nagyon boldog vagyok új hitemben, és még egyszer kijelentem:

„Tanúsítom, hogy nincs más istenség, csak Allah, és tanúsítom, hogy Mohamed Allah szolgája és küldötte.”

Ali Selman Benoist, Franciaország

[2 Mi vezetett engem az iszlám felvételére?](#)

Arthur Allison professzor a Londoni Egyetem elektromérnöki szakának tanszékvezetője. Ő volt néhány évig a Brit Pszichológiai és Spirituális Tanulmányok Társaságának elnöke.

Különböző vallások tanulmányozása során ismerte meg az iszlámot.

Amikor az iszlámot összehasonlította a többi vallással és hittel, amelyről tanult, úgy találta, hogy ez illeszkedik legjobban az ember veleszületett természetéhez, és ez elégíti ki a igényeit.

Meghívták az Első Nemzetközi Iszlám Orvosi Utánozhatatlanság Konferenciájára, amelyet Kairóban tartottak 1985. szeptember 29 – október 6-ig, az Egyiptomi Orvosi Szindikátus védnöksége alatt. A konferencián bemutatta kutatásait a Szent Koránra alapuló pszichológiai és spirituális terápiás módszerekről, és egy másik kutatást az alvásról és a halálról az Az-Zumar (39.) szúra

42. verse fényében, amelyet Dr. Mohammed Yahya Sharafival közösen készített. A konferencián elhangzott tények gondolatébresztőek voltak a számára.

A konferencia záró szakaszában, amelyen Jad Al-Haq, az Azhar seikhje, Dr. Mohammed Ahmady és Dr. Mohammed Yahya Sharafi is részt vett, a sajtó és a tévé riporterei jelenlétében Arthur Allison professzor felállt és kijelentette, hogy az iszlám az igazság vallása és az ember veleszületett tulajdonsága, amellyel Allah megteremtette őt. Kijelentette a két tanúságtételt (**sahadatain**) a következő szavakkal: „Tanúsítóm, hogy nincs más isten

csak Allah, és hogy Mohamed Allah prófétája”.

A londoni arab hetilapnak, az Al-Muszlimún-nak adott interjúban a következőképpen idézi fel iszlámra térését:

„Pszichológiáról és kapcsolódó tudományokról szóló kutatásaim során, a Brit Pszichológiai és Spirituális Tanulmányok Társaságának elnökeként, több vallást ismertem meg.

Tanulmányoztam a hinduizmust, a buddhizmust és más vallásokat és hiteket. Amikor megismertem az iszlámot, összehasonlítottam a többi vallással.

A konferencia folyamán, ami a »A Korán orvosi utánozhatatlanságáról« tartottam felismertem, hogy a különbség hatalmas. Meggyőződtem arról, hogy az iszlám a legmegfelelőbb vallás, amely illik belső személyiségemhez és viselkedésemhez. Szívemben éreztem, hogy létezik egy Isten, Aki irányítja az univerzumot. Ő a Teremtő.

Ezért, amikor tanulmányoztam az iszlámot, azt találtam, hogy nem áll ellentétben a logikával és a tudománnyal. Így elfogadtam, hogy ez az Egyetlen Allah által kinyilatkoztatott vallás. Amint felismertem az igazságot,

kijelentettem a két tanúságtételt. Abban a pillanatban, amint kimondtam, a könnyűség, kényelem és elégedettség kellemes, leküzdhetetlen érzése kerített hatalmába.”

Arthur Allison professzor

2 Miért lettem muszlim?

Az anglikán egyház tanításai szerint nőttem fel, és nem igazán emlékszem, hogy volt-e olyan vasárnap az életemben, ami nem „angol vasárnap” volt, ami az országban szinte intézménynek számít. Olyan idők voltak, amikor az embernek mindig megmondták, hogy ne tegye ezt, ne tegye azt.

Szigorú szidalmazásban részesült az például, aki „rosszul viselkedett vasárnap”, mintha rosszabb lett volna vasárnap rosszul viselkedni, mint bármelyik másik napon. Reggel az első dolog a templomba menés volt, és amikor megkérdőjeleztem a keresztény doktrína bizonyos elemeit, vagy annak helyes voltát, nemcsak senki nem tudott választ adni, hanem azt is mondták, hogy nem szabad ilyeneket kérdezni. Azt mondták, hogy Isten írta a Bibliát, de mikor megkérdeztem, hogy tollal írta-e, hogy hol van az eredeti példány, és hogy valaki látta-e, hogy Ő írja, nevelőnőm elméjét elborította a szent borzalom. Nemcsak butaságnak, de nagyon

zavarónak tűnt nekem egy olyan vallás követése, amely alapelveiben teljesen illogikus és lehetetlen volt. Nemcsak arra vágytam, hogy szerethessem az Istent, akit szolgáltam, hanem nagyon kíváncsi is voltam Rá, és meg akartam Őt ismerni olyannak, amilyen Ő valójában. Soha nem tudtam összeegyeztetni azt a gondolatot, hogy a Mindenható, Könyörületes Isten megengedi, hogy az Ő Fia ilyen megalázó és szégyenteljes halált haljon, a világ megmentéséért – egész egyszerűen azért, mert a keresztre feszítés számomra bebizonyította, hogy egy olyan Isten, aki ezt teszi, sem nem „Mindenható”, sem nem

„Könyörületes.” Ha Mindenható lenne, nem lenne szüksége senkire, sem ember sem isten segítségére, és ha Könyörületes lenne, nem engedné meg, hogy egy teljesen ártatlan személy szenvedjen, bűnös emberek által elkövetett bűnökért. Nem csak ez, de csak körül kellett néznem a bűnökre és rossz dolgokra, amelyeket a világban elkövettek, **hogyan észrevegyem:** lehetetlen, hogy egy ártatlan ember halála eltörölje mindezt. Amikor erről beszéltem az emberekkel, észrevettem, hogy az emberek fele, aki kereszténynek vallja magát, valójában nem hitt abban, amiben kellett volna, csak azért ragaszkodott hozzá, mert sokkal könnyebb volt, mint

változtatni és gondolkozni. A vasárnap délutánokat a katekizmus tanulmányozásával vagy egy himnusz felmondásával kellett tölteni. Mennyivel jobb lett volna, ha Teremtőm valamilyen valós, nemes tulajdonságát tanították volna, mint papagáj módon ismételtetni egy olyan doktrína szabályait, amelyben nem hittem. Örültem neki, hogy még nem érkezett el a konfirmációm, mert az volt számomra az egész dolog csúcspontja. Gyűlöltem a „Krisztus teste és vére” szavakat, még akkor is, ha a protestáns hit szerint ez csak allegorikus megjelenítés és nem „Krisztus valódi teste és vére”, mint a katolikus egyházban. A szentségek

gondolata nagyon aggasztott, és titokban elhatároztam, hogy soha nem megyek el a konfirmációmra. A vasárnap estét himnuszokkal fejeztük be, és az ezen való részvétel megtagadása a legnagyobb engedetlenségnek számított, és csak azzal lehetett kiváltani, ha elmentem aludni, ha nem voltam képes úgy viselkedni, mint mindenki más. Így a vasárnap egy hosszú nap volt, ami lassan ment, és nagyon fárasztó volt – vasárnapi kifejezésekkel, vasárnapi viselkedésekkel, vasárnapi foglalatosságokkal, himnusz-éneklésekkel és a templommal – hogy gyakran tényleg rosszabbul viselkedtem, mint egy átlagos hétköznapi. A Bibliát mindig is

szívemből gyűlöltem – nem adott sem nyugalmat, sem vigasztalást, sem a legkisebb segítséget semmiben. Amikor felnöttem, észrevettem, hogy tele van ellentmondásokkal, furcsa mesékkal és lehetetlenségekkel, így undort és szomorúságot keltett bennem, ahelyett, hogy segítséget és nyugalmat adott volna. Akik olyan pozícióban voltak, hogy képesek lettek volna értelmezni – mint lelkészek, például – teljesen megbuktak, amikor megkérdeztem őket. Mi volt akkor a haszna egy olyan könyvnek, amelyet teljesen átszöttek a mesék és a fantázia, és amelyet senki nem tudót megmagyarázni? A Biblia szerzők

tucatjainak munkája. A tudomány és a földrajz bebizonyítja, hogy a világ keletkezése azon a módon, ahogy a Genezis leírja, egy teljes képtelenség. Bizonyítékunk van arra is, hogy Dávid király soha nem írt Zsoltárokat, és a Biblia számos más részét, amelyet bizonyos embereknek tulajdonítják, nem ők írták. Tehát ha annyi embernek volt része a Biblia összeállításában, kinek kellene hinnünk? Az iszlám Szent Könyve – a Korán – ezzel ellentétben egy emberen keresztül érkezett, név szerint Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) által. Soha nem változtatták meg, írták át, forgatták ki, adtak hozzá, vettek el belőle,

mint ahogy a Bibliával tették, hanem azonos maradt az eredeti példánnyal. A Korán elnyerte tetszésemet. Az iszlám hittételei is elnyerték a tetszésemet. Ez néhány ok azok közül, amiért felvettem az iszlámot, egy olyan vallást, ami nyugalmat ad, felemel és fenntart, és amiért elhagytam egy másikat, egy olyat, amely soha, az első szótól kezdve, amit tanultam belőle, nem támogatott és nem emelt fel egyáltalán.

Ameena Annie Spieget, Anglia

2 Miért vagyok muszlim?

Gyerekkoromban keresztény hitre neveltek. Ez azonban születés, nem

választás kérdése volt – az első vallás, amit tanulunk, rendszeresen a szülők vallása. Később az életben általában elfogadjuk ezt, mint tényt. Mi azonban megkérdőzünk és megvizsgálunk mindent, kivéve a vallásunkat, különösen, ha az a kereszténység.

A keresztény Biblia, a kereszténység tankönyve egy olyan könyv, amelyet számtalanszor elolvastam.

Kétkedem, hogy lenne olyan ember, aki nem reszket, amikor a véres mészárlásokról, rablásokról és rombolásról olvas a vérfertőzésről, nemi erőszakról és más obszcén dolgokról szóló mesék mellett.

Miután elolvasta a Bibliát, az ember

csak arra tud gondolni, hogy milyen lehet a „keresztények Istene”.

Majdnem minden keresztény otthonban ott van a Biblia, de általában dekorációs célt szolgál. Ha a nyomda felvágatlan oldalakkal gyártotta volna, kétségtelenül úgy maradtak volna évekig. Charles Francis Potter, D. D. [A vallás története című könyvében azt írta:](#) „A keresztény Biblia talán az a könyv, amelyet senki nem ismer Amerikában, a Korán viszont az a könyv, amelyet mindenki olvas az iszlám világban.” Igen, valóban, és a kereszténység előnyére válik, hogy a Biblia az a könyv, „amelyet senki sem ismer”. A Biblia volt ugyanis az

első ok, amely eltávolított a kereszténységtől.

Miután elvesztettem érdeklődésemet a kereszténység iránt, elkezdtem tanulmányozni más világvallásokat, „ológiákat” és „izmusokat”. Mindezt az agnoszticizmus és az ateizmus követte. Azonban azt hiszem, az ember veleszületetten rendelkezik egy biztos tudattal, amely megmarad, és hirdeti azt a tényt, hogy Allah, az Isteni Teremtő, az univerzum Mestere létezik, de Ő nem az az isten, aki a vérontásban, harcban és érzékiségben dicsőül meg. Ez a „belső bizonyosság” volt az, amely által visszatértem a vallások tanulmányozásához.

Úgy találtam, **hogy az iszlám az ember elméjére hat**: nem tartalmazza a buddhizmus pesszimizmusát, nem mentes az istenségtől, mint a sintoizmus vagy a konfucionizmus, és nem egy pénz – alkotta vallás. A tudás keresésére hív, és ezt támogatja. A történelem lapjai tele vannak azzal, hogy a kereszténység hogyan akadályozta a civilizáció útját és fejlődését. Mohamed Próféta **(Allah áldása és békéje legyen vele)** viszont azt mondta, **hogy**:

„Aki útnak indul a tudás keresése érdekében; Allah őt a Dzsennába fogja vezetni; valóban, az angyalok kiterjesztik karjaikat, hogy fogadják őt, aki a tudást keresi; valóban, a tanult ember felsőbbbsége egy

egyszerű hívő felett olyan, mint a teleholdé a csillagok felett.”

Nem habozok kijelenteni, hogyha az iszlámot jobban ismernék a nyugati világban, a civilizált világot megdöbbenéné, és sokan felvennék. Az ok, hogy nem eléggé ismert, hogy csak nehezen lehet hiteles, nem részrehajló irodalomhoz hozzájutni az iszlám hittel kapcsolatban. Azonban biztos vagyok benne, hogy idővel ez a helyzet javulni fog.

E cikk végéhez közeledve szeretném kijelenteni, hogy nagyon boldog vagyok, hogy csatlakozhattam azokhoz a milliókhoz, akik kijelentik a világnak, hogy Lá iláha

illaLlah, Muhammadan raszúluLlah
– Nincs más igaz isten, csak Allah,
és Mohamed az Ő küldötte.

Harry E. Heinkel

2 Hogyan lettem muszlim

Gyermekkoromban díjakat nyertem a Bibliaversenyeken, de minél többet tanultam a vallásomat, annál szkeptikusabbá váltam iránta.

Tizennégy éves koromban részt vettem a „konfirmáció” szertartásán a templomunkban. E szertartással reméltem, hogy minden kételyem és félelmem megszűnik, és hogy problémáimat Isten lelke segítségével kezelhetem (amiről azt tanultuk, hogy belép a testembe a

püspök keze által, aki kezét a fejemre teszi). Azonban ahelyett, hogy megerősítette volna a hitemet, ez a ceremónia csak hozzásegített a bennem növekvő meggyőződéshez, hogy vallásom csak egy halom buta babona és nevetséges rituálé.

Mire befejeztem az iskolát és egyetemre mentem, ez a gyanúm bizonyossággá vált; a keresztény egyház, ahogy jobban megismertem, nem sokat, vagyis szinte semmit nem jelentett már nekem.

Csodáltam Jézust, mint egy nemes szentet és mártírt, de az, hogy Istent csináltak belőle, határozottan értelmetlennek tűnt, és ellenkezett az ő tanításaival. Bár egyszerű volt

számomra felfedezni a hibákat abban a vallásban, amit elhagytam, sokkal nehezebb volt találni egy olyat, egy logikusabbat, amely átvehetné a helyét. A kereszténység tele volt ellentmondásokkal és babonákkal. A racionalizmus nem volt megfelelő, és nem találtam az összes vallás közül egyet sem, amely összesítené a különböző vallások, amelyekről valaha hallottam vagy tanultam, legjobb elemeit.

Majdnem feladtam a reményét annak, hogy találok egy megalapozott vallást, amely tartalmazza mindazokat a gondolatokat, amelyeket igaznak tartottam; és sokáig próbáltam

megelégedni saját magam által kifejlesztett ideálokkal.

Egy nap rábukkantam Khawaja Kamal-ud-Din Iszlám és civilizáció című könyvére. Ahogy olvastam, felismertem, hogy szinte minden gondolatomat tartalmazza ez a vallás, ahogy a kis könyv bemutatta.

Az iszlám nyílt szellemisége, a keresztény felekezetek intoleranciájával szemben, a középkori iszlám országok tudománya és kultúrája, az abban az időben más földrészeken honoló tudatlansággal és babonával összehasonlítva, a logikus jutalmazási-büntetési rendszer a keresztény megváltás-elmélettel

összehasonlítva, voltak az első pontok, amelyek megragadtak engem. Később felismertem, hogy van egy olyan átfogó hit, az egész emberiség számára, amely vezetést adhat gazdagoknak és szegényeknek egyaránt, és képes lerombolni minden hitbeli és faji akadályt. A muszlim missziótól kaptam részletesebb információt a Próféta tanításairól. A wokingi mecset imámja mindig kész volt felelni minden kritikámra, és barátságos és érdekes levelei nagy bátorítást nyújtottak nekem, hogy tovább kérdezősködjek ez iránt a hit iránt, amellyel ismerkedtem.

Meggyőződtem az iszlám helyességéről és arról, hogy képes

megadni minden spirituális igényemet, és egy vagy két hónap után már szinte muszlimnak tartottam magamat.

Bölcsen azonban eldöntöttem, hogy ne siessem el a dolgokat, hanem minden oldalról vizsgáljam meg ezt az új vallást, mielőtt életutamnak elfogadom.

Mindig úgy gondoltam, hogy ami könnyen jön, az könnyen megy, és a könnyelműen felvett hiteket is gyakran könnyelműen elhagyja az ember. Ezért annyi kritikát olvastam az iszlámról, amennyit csak tudtam, különösen olyan könyveket, amelyek a Prófétáról és üzenetéről írtak a nyugati írók. Volt, ami nem

szólt az iszlám mellett, de a jobb és előítéletektől mentesebb írók általában elismerték az iszlám és hittételeinek értékét a civilizációban, és néhány esetben el is ismerték annak igazságát.

Hitemet további próbáknak vetettem alá, mikor vitába kezdtem egy tanult barátommal, akinek a véleményét mindig nagyra tartottam.

Felfedeztem, meglepetésemre, hogy legtöbb nézetemmel egyetért – tulajdonképpen muszlim volt, anélkül, hogy felismerte volna! Ezrek lehetnek olyanok, mint ő; emberek, akik felfedezték a maguk iszlámját, anélkül, hogy tudnák, ezeket Mohamed tanította évszázadokkal ezelőtt. Az utóbbi

néhány hónapban az iszlámban való hitem nőtt, és teljesen biztos vagyok benne, hogy megtaláltam az igazságot végre. Most, hogy van egy vallásom, amelyet értek és követek, úgy érzem, hogy az életet megújult erővel folytathatom. Érdekes, hogy mióta megtaláltam valódi hitemet, több szerencsém van és boldogabb vagyok a mindennapi életemben, mint valaha. Egyik vágyam, hogy az iszlám fényét elvigyem azokhoz, akik nem elégedettek saját hitükkel, ahogy én voltam, és hogy segítsek nekik elérni azt a lelki békét, ami a mi csodálatos, dicsőséges hitünk legfontosabb jellemzője.

T.H. Mc C. Barklie

2 Iszlámra térés

Az iszlámról folytatott tanulmányaim során megtudtam, hogy az iszlám tanítja a legtisztább monoteizmust a szó teljes értelmében. Isten nem osztozik senkivel, nincs társa. Ő a Teremtő, a Boldogító, a Fenntartó, és az Uralkodó az egész univerzum felett. Minden őszinte szolgálat és tisztelet Őt illeti meg, és Isten minden szép neve az Ő kizárólagos tökéletes tulajdonsága, amelyhez a teremtményei közül senkinek nincs joga, hogy önmagára vonatkoztassa. Társak állítása vagy más istenek imádata Mellette ellenkezik Isten Egyedülvalóságával.

Valóban, az iszlám megmutatta nekem az Igazságot, az igaz Hitet és a helyes utat, amely az embert Teremtőjéhez vezeti. Ezért miután kilenc hónapig tanulmányoztam az iszlámot, teljesen meggyőződtem igazságáról, mindenféle fenntartás nélkül, és 1985. június 3.-án kimondtam a tanúságtételt.

Valójában nem volt számomra nehéz felvenni az iszlámot. Ahogy közismert, az embernek, mint racionális lénynek nemcsak el kell ismernie az igazságot, hanem kötelessége az is, hogy kinyilvánítsa és megvédje bármilyen körülmények között. Makacsság, kény-kedv, szégyen és istentelen lenne figyelmen kívül hagyni az igazságot,

és ez felérne a Teremtőnk megtagadásával, Akinek pusztán létünket köszönhetjük. Ha Isten el akart volna törölni minket, megtehetette volna bármikor, de Neki különleges Isteni célja van mindannyiunkkal. Isten kinyilvánította, mit követel tőlünk, **mikor azt mondta:**

„Én csupán azért teremtettem a dzsinneket és az embert, hogy Engem szolgáljanak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, Adh-Dháriját, **51:56**]

Hála Allahnak, Aki megadta nekem a helyes és egyenes út kegyét. Mindez azért történt, mert a Nemes Könyv – a Korán – választ adott

minden kétségemre és megerősítette hitemet az iszlámban.

Találkoztam egy európai úriemberrel, Mathews úrral, aki évekkkel előttem lett muszlim. Sokat beszélt nekem az iszlám hitről, és ez az egyszerűség és őszinteség, amit rajta keresztül megismertem, nagy hatást tett rám. Éppen azelőtt, hogy hazajöttem volna, az a nagy öröm ért, hogy elolvashattam a Nemes Koránt, amely mély benyomást tett rám, és ekkor döntöttem el, hogy felveszem az iszlámot. Már megkérdeztem addigra Mathews urat, hogy ez hogyan történik, és így Angliába érkezésemkor írtam Lord Headleynek, aki volt olyan kedves,

hogy megadta nekem az általam kért információt.

Összegezve azt hiszem, a legfőbb oka iszlámra térésemnek az, hogy ezt találtam az egyetlen olyan vallásnak, ahol a hit és az igazság valóban diadalmaskodik.

Hozzátenném, hogy nem szeretem más vallások csillogását, mert az mindig a polgármesteri felvonulásra emlékeztet.

H.G. Newitt

2 Hogyan határoztam az iszlám mellett?

Egy német keresztény családban születtem a második Világháború

legvérengzőbb időszakában, Berlinben, 1943.-ban. Családom először Spanyolországba költözött, még ugyanebben az évben, majd 1948.-ban Argentínába. 15 évet töltöttem ott. Általános- és középiskolámat a „La Salle” római katolikus iskolában végeztem az argentínai Cordobában. Ahogy elvárható volt, nagyon hamar buzgó katolikus lettem. Naponta egy órát tanultunk a katolikus vallásról, és gyakran látogattunk vallásos rendezvényeket. Tizenkét évesen álmodtam az volt, hogy római katolikus pap legyek. Teljesen a keresztény hitnek éltem.

Allah tudott balgaságomról, és egy emlékezetes napon, majdnem hét

évvel ezelőtt megengedte, hogy a Nemes Korán spanyol fordítása hozzám kerüljön. Apám nem ellenkezett azzal, hogy elolvassam, mert azt feltételezte, hogy csak szélesíti a látókörömet, semmi más nem fog történni. Álmában sem gondolta volna, hogy Allah Szavai milyen hatást gyakorolnak az elmémre... Amikor kinyitottam a Nemes Könyvet, fanatikus római katolikus voltam; amikor becsuktam, teljesen átadtam magamat az iszlámnak...

Természetesen a Szent Korán elolvasása előtt nem voltam jó véleménnyel az iszlámról. Csak kíváncsiságból fogtam meg a könyvet, és borzadva nyitottam ki,

azt várva, hogy szörnyű hibákat, istenkáromlásokat, babonákat és ellentmondásokat fogok benne találni. Részrehajló voltam, de még nagyon fiatal, és a szívemnek nem volt még ideje teljesen megkeményedni. Az elején vonakodva kezdtem olvasni a szúrákat, később szorgalmasan, végül kétségbeesetten szomjúhozva az Igazságot. Sötétségből a fényre, kereszténységből az iszlámba... A Nemes Korán áldott lapjain megoldást találtam minden problémámra, megelégtelést minden szükségletemre, magyarázatot minden kételyemre. Allah ellenállhatatlan erővel vonzott Fényéhez, és én boldogan megadtam

magam Neki. Minden világossá vált, minden értelmet nyert, és kezdtem megérteni magamat, az univerzumot és Allahot. Tudatában voltam a keserű igazságnak, hogy legkedvesebb tanáraink becsaptak, és szavaik csak kegyetlen hazugságok voltak, akár tudták, akár nem. Egész világom megremegett egyetlen pillanat alatt; minden fogalmat át kellett értékelnem. De a keserűséget a szívemben messze túlszárnyalta a kiolthatatlan öröm, hogy végre megtaláltam Rabb-omat, és ez élettel és Iránta való hálával töltött el. Alázatosan hálát adok és áldom Öt minden nap irántam gyakorolt Könyörületéért; az Ő segítsége

nélkül örökre a sötétségben és a tudatlanságban maradtam volna.

Örömmel és lelkesedéssel eltelten sietve közöltem mindenkivel, amire rájöttem, szüleimmel, iskolatársaimmal, tanáraimmal... Azt akartam, hogy mindenki megismerje az Igazságot, hogy megmeneküljön a tudatlanságból és az előítéletektől, és azt az örömet érezze, amit én éreztem. Egy erőddel kerültem szembe, egy vastag fal, amely elválasztja őket az Igazságtól... Én nem voltam képes lerombolni ezt az akadályt, mert a szívüket fogta körbe, kőnél keményebben. Szidalmazásokkal és fenyegetésekkel fogadtak, nem értettem üldözőim vakságát.

Megtanultam, hogy csak Allah adhatja a Fényt.

Minél többet tanultam, annál jobban szerettem volna kifejezni a hálámat Allahnak, hogy az iszlámhoz, a tökéletes valláshoz vezetett.

Más vallások szent iratait is elolvastam; sehol sem talákoztam olyasmivel, **amit az iszlámnál megtapasztaltam**: a tökéletességet. A Szent Korán bármelyik másik írással összehasonlítva, amit olvastam olyan, mint a Nap fénye egy gyufáéval összehasonlítva. Határozottan hiszem, hogy bárki, aki elolvassa Allah Szavát olyan hozzáállással, hogy nem zárkózik el teljesen az Igazságtól, az muszlim

lesz, ha Allah úgy akarja. El fog jutni a sötétségből a fénybe.

Allah adja az Ő Vezetését minden őszinte Igazság-keresőnek. Az iszlám mindig tárt karokkal várja egy olyan közösség szívébe, amelyet Maga Allah nevezett „a legjobb Közösség, amely (valaha is) elküldetett a emberiség számára...” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, Ál-Imrán, 3:110]

Dicsőség Allahnak, az univerzum Urának!

Saifuddin Dirk Walter Mosig,
✞.S.A.

[2 Miért lettem muszlim?](#)

Az emberi lélek legmélyén ott lapul a tudat, hogy a Mindenható Isten létezik. Többé-kevésbé körülmény-, oktatás- és nevelés kérdése, hogy hogyan formálódnak határozott vallási nézeteink. Pontosan így volt az én esetemben is. Szüleim szigorú katolikusok voltak, és engem is erős katolikusnak neveltek, hogy majd egyszer pap lehessenek. A sors azonban más fordulatot vett, és ott találtam magamat Jáva szigetén, a Távol-Keleten, amint saját szememmel láttam, hogy a hívő muszlimok mennyire nagy becsben tartják hitüket. Ez felnyitotta a szememet, mivel azt tanultam korábban a papoktól, hogy a muszlimok nem mások, mint

pogányok, és az iszlám, amit teljesen kiforgatva adtak elő, nem is egy vallás, gyűlöletes gyakorlatokkal rendelkezik.

Az igazságra vágyó emberként körülbelül hat évvel korábban elkezdtem tanulmányozni az iszlámot, hogy megbizonyosodjak jogos helyéről a hamis és igazságtalan babonákkal szemben. Célomban támogatott néhány kiemelkedő és jószívű barát, akik mecsetek építésén dolgoztak Hollandiában, ahogy már Londonban, Berlinben és Párizsban ez megtörtént. Fokozatosan felismertem, hogy nagyon fontos az iszlám fennmaradásáért küzdeni. Ugyanakkor tanultam is az iszlámot

néhány igaz muszlim barátomtól, és miután áttanulmányoztam a Nemes Koránt, tudatára ébredtem, hogy mindig is az iszlám volt az én vallásom.

Az egyetlen különbség, amit a jelen szavaim is bizonyítanak, hogy most nyíltan beszélek az iszlámról és ez nagyon boldoggá tesz. Felismertem, hogy helyem muszlim testvéreim közt van, hogy dicsőítsem Allahot, Aki megmentette az emberiséget.

Nagy fájdalmat érzek, ha arra gondolok, hogy miért nem fogadtam el az iszlámot hitemként korábban. Azzal az ígérettel zárom, hogy életemet mostantól a világ legjobb

vallása – az iszlám szolgálatában
élem.

J.L.Ch. Van Beetem (Mohammad
Ali)

2 Miért fogadtam el az iszlámot?

Megpróbálom ebben a rövid cikkben felvázolni azokat a körülményeket, amelyek végül oda vezettek, hogy felvettem az iszlámot. Biztos vagyok benne, hogy ez érdekes lehet néhány muszlim és nem muszlim olvasóm számára.

Kora gyermekkoromtól kezdve vallásos légkörben nevelkedtem, és családom a papi hivatást szánta nekem, **de Isten másképp akarta:** helyette jelenlegi foglalkozásomat

választottam, ezért nem lehet engem vádolni a következő lépésemért a tények teljes ismerete nélkül.

Munkám és tanulmányaim új érdeklődési területeket nyitottak életemben, és kevesebb időm maradt a vallásra, mint korábban. Ennek következtében, ahogy az idő telt és nem találkoztam azzal a vallásos befolyással, mint fiatalabb koromban, elkezdtem átgondolni a dolgokat, és ott találtam magamat, hogy megkérdőjelezem annak a vallásnak a legfontosabb alapelveit, amit addig szó szerint elfogadtam; ennek ellenére továbbra is betartottam kötelességeimet Isten felé.

Ebben az időben érkezett el a Nagy Háború, és a sereggel a Közel-Keletre helyeztek minket. Ezalatt az idő alatt (körülbelül négy év) nagy szerencsémre jó barátokat szereztem Kairóban, és e jó emberekkel folytatott eszmecsereik, akik elmagyarázták nekem a Szent Korán bizonyos részeit, elvetették egy olyan vallás doktrínáinak magjait, amelyet néhány évvel később felvettem.

Visszatérve civil foglalkozásomhoz, egy olyan időszak következett az életemben, amelyben tanulmányaim és munkám újrakezdése miatt kevés időt tudtam szentelni a vallási kérdések komoly tanulmányozására; és mikor végül mégis megtettem, azt

találtam, hogy már nem tudom elfogadni a keresztény hit tanításait. Ennek eredményeképp nem jártam többé templomba, mert meg voltam róla győződve, hogy ilyen körülmények között ez képmutatás lenne.

Kis idővel később eszembe jutottak a régi egyiptomi barátaimmal folytatott eszmecserék, és a megvilágosodás reményében szabadidőm jelentős részét a Szent Korán angol fordításának mélyreható tanulmányozására fordítottam. Ahogy újra és újra elolvastam Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) bizonyos szavait, nem szabadulhattam a felismeréstől,

hogy végre az iszlámban megtaláltam azt az igaz hitet, amit olyan régóta kerestem. Ez a tudat teljesen új perspektívát adott az életnek, mintha vég nélkül sötét és félelmetes mellékutcákban való csavargás után végre kijutottam volna egy fényesen kivilágított főútra.

Nem sokkal később elmentem a wokingi mecsetbe, és beszéltem Maulvi ‘Abd al-Majid-dal, akinek szeretném itt kifejezni nagyrabecsülésemet kedves tanácsaiért és segítségéért, majd csatlakoztam az iszlám Szent Testvériségéhez. „Minden dicsőség Allahé!” Attól a naptól kezdve, mondanom sem kell, más embernek

éreztem magamat, valaki akinek az életben célja van.

Nem próbálom megtárgyalni itt az iszlám alapelveit, ezt inkább erre alkalmasabbakra hagyom. Van azonban egy pont, amely mindenképpen említést érdemel tőlem, aki mind keresztényként, mind muszlimként szigorúan betartottam a vallási kötelességeket. **Ez a következő:** hogy míg egy átlag keresztény, miután részt vett a vasárnapi istentiszteleten, amelyet egy papi személy vezetett, és amelyen meglehetősen passzív szerepet tölt be, Isten iránti kötelességét befejezettnek tekinti a következő vasárnapig. Míg összehasonlítva ezzel, a muszlim

minden egyes nap rendszeresen imádkozik egyedül, a mecsetben, vagy otthona magányában, és amikor a pénteki imát közösségben végzi, egyéniségét akkor is megőrzi, mert minden muszlim Allahhoz imádkozik, függetlenül, közvetítő személy vagy kidolgozott rituálé szükségessége nélkül.

Szeretném elmondani, hogy biztos vagyok benne, hogyha az emberek ebben vagy más nyugati országban felismernék az iszlám valódi jelentését, és azt, hogy miről is szól, az iszlám sorai naponta gyarapodnának, csak sajnos nagy a félreértés sok szabad gondolkodó és mások elméjében, akik csak azért ragaszkodnak régi hitükhöz, mert

erkölcsi bátorság kell elhagyni egy hitet, amelynek az alapelveit nem is értik igazán, és felvenni az iszlámot.

Egyike ezeknek a gondolatoknak, hogy az iszlám a keleti népek jellemzője, és a nyugati országok mindennapi életében nem alkalmazható. Ez természetesen téves elképzelés, de mégis ez van a többség elméjében, és gyakorlati cáfolatra van szükség, ezért mutatjuk be a nagyközönségnek a tényt, hogy hétköznapi polgárok, mint jómagam, csatlakoztunk az iszlámhoz és folyamatosan egyre többen lesznek muszlimok. Ezáltal szeretnénk önbizalmat adni a jövőbeni potenciális testvéreinknek.

Ezért nagyon fontos számomra, ha más okot nem is veszünk figyelembe, hogy egy iszlámhoz méltó épületet vegyünk és tartsunk fenn London központjában, ahol minden muszlim találkozhat, sőt, ahol a nem muszlimok megfelelő környezetben ismerhetik meg ezt a Szent Hitet, és látják a hívőket imádkozni, így helyes képet nyújtva azok számára, akiknek nem reális az elképzelésük a muszlim imáról.

E nélkül az erőfeszítés nélkül nem tudunk kapcsolatba lépni azokkal, akik ingadoznak hitükben és megvilágosodásra várnak. Mert én csak egy példa vagyok százezrek közül.

Mi több, az iszlám presztízsét meg kell ismertetni az emberekkel. A Brit Birodalom fővárosa, a világ központja egy iszlámhoz méltó épület nélkül? Hihetetlen!

Walker H. Williams

2 Iszlám – az én választásom

Egy nap kisfiam könnyek közt azt mondta nekem: „Nem akarok többé keresztény lenni, muszlim akarok lenni, és te is, anyukám, csatlakozz hozzám ebben az új hitben!” Ez volt az első alkalom, amikor azt éreztem, hogy kapcsolódnom kell az iszlámhoz. Évek teltek el, míg kapcsolatba léptem a berlini mecset imámjával, aki bevezetett az

iszlámba. Felismertem, hogy az iszlám az igaz vallás a számomra. A keresztény hitben a Szentháromságot már húszéves korom óta lehetetlennek tartottam. Miután tanulmányoztam az iszlámot, elutasítottam a gyónást, a szentségeket, a pápa fensőbbségét, a keresztséget, stb., és így muszlim lettem.

Őseim mind őszinte hívők és jámbor személyek voltak. Egy kolostorban nőttem fel, és így örököltem a vallásos hozzáállást az élethez. Ez azt követelte, hogy az egyik vagy másik vallási rendszerhez tartozzak. Nagyon szerencsés és boldog voltam, amikor elhatároztam, hogy az iszlámhoz csatlakozom.

Ma boldog nagymama vagyok, mert elmondhatom, hogy unokám is muszlimként született.

„Allah azt vezérel az Egyenes Útra (szirátun mustaqím), akit akar.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, An-Núr, 24:46]

Amina Mosler, Németország

2 Miért vettem fel az iszlámot?

A család, amelyben megszülettem és felnőttem vallási szempontból nem különbözött az átlag brit otthonától. Anyám keresztény, de nem gyakorolja a vallási előírásokat. Apám nem hitt semmilyen vallásban. Gyerekkoromban vallási iskolában olyan tantárgyakat

tanultam, amelyeket az angol egyházi iskolákban tanítanak. Általános beszélgetéseinkben távolról sem említettük a vallást. Nem emlékszem egyetlen egy olyan napjára sem gyerekkoromnak, amikor otthon hallottam volna Isten nevét.

Amikor az egyházi iskolában tanultam, nem voltam elégedett a kereszténység alapvető hittételeivel, különösen a Szentháromsággal és azzal, hogy Isten vagy Jézus megváltotta az embereket a keresztre feszítés által a bűneiktől. Sok érvet hallottam ezekről a hittételekről, de mindaz, amit hallottam, csak a valóság egyik oldalának tűnt, míg én a teljes képet

akartam látni. Iskolám keresztény volt, de hitetlenként fejeztem be.

Az egyetemen lehetőségem nyílt muszlimokkal megismerkedni.

Korábban nem olvastam, nem hallottam semmit az iszlámról. Mint más emberek a nyugaton, tele voltam előítéletekkel és félreértésekkel. Az egyetemen viszont a muszlim diákok elmagyarázták nekem nyugodtan és szép módon hitük alapjait.

Megválaszolták minden ellenkezésemet, és könyveket adtak, amelyeket elolvashattam. Először csak átlapoztam az oldalakat, amikor nem volt semmi dolgom. Szórakozás és nevetség tárgyának tartottam őket. Mikor azonban tényleg

elolvastam a könyvek részeit, bizalmatlanságom az iszlám iránt lassan csökkeni kezdett.

Akkor elkezdtem figyelmesen elolvasni a könyveket. Stílusuk és a magyarázat és kommentár frissessége meglepett. Nagyon tetszett a logika és az érvelés, amellyel bemutatták a Teremtő és a teremtett világ fogalmát, és a halál utáni életet.

Ezek után a muszlim diákok adtak nekem egy angol fordítású Szent Koránt. Akárhogy próbálom, nem tudom teljesen felbecsülni, mekkora hatást gyakorolt szívemre a Korán. Mielőtt befejeztem volna a harmadik szúrát, leborultam az univerzum

Teremtője előtt. Ez volt az első szalát-om (namaz-om) (imám – a ford.), és az óta Allah kegyelméből muszlim vagyok. Elfogadtam az iszlámot csupán három hónappal azután, hogy hallottam róla. Nem tudtam többet, mint az alapfogalmakat. Ezután kezdődött a kérdések hosszú folyamata, amikor muszlim testvéreimet kérdezgettem, és e kérdések részleteiről vitatkoztunk.

Gyakran kérdeznek arról, hogy mi volt a legfőbb oka annak, hogy elfogadtam az iszlámot. Nehéz megfelelő választ adni erre, mert az iszlám példája – ahogy egy európai muszlim megfogalmazta – olyan, mint egy teljes és tökéletes

geometriai forma, amelynek minden része kiegészíti a másikat, és valódi szépsége abban rejlik, ahogy e részek harmonikusan kapcsolódnak egymáshoz. Az iszlámnak e jellemzője mély benyomást tesz az emberekre. Távolról az iszlám belelátása a dolgok, indítékok, tettek általánosságába, és a muszlim kormányzás bemutatása csodálatra készíti az embert, és ha belenézünk a részletekbe, páratlan útmutatást találunk egy érthető és igaz etikai értékeken nyugvó társadalmi rendszerhez. A muszlim Allah nevét említi, valahányszor valamit cselekszik. És mikor megemlékezik Allahról, megvizsgálja bensőjét, és igyekszik elérni egy magasabb

szintet. Így áthidalja a mindennapi élet és a vallási előírások közötti szakadékot, és mindkét oldal arányos, kiegyensúlyozott és nélkülözhetetlen lesz egymás számára.

Ayesha Bridget Honey, Anglia

2 Interjú Ayesha Kim-mel

Ayesha Kim koreai. Buzgó és határozott hölgy, szívében lágy, akaratában erős. Az igazságot kereste, amikor az iszlám aranyló sugarai megérintették szívét. Azóta folyamatosan halad előre az iszlám útján. Ma muszlim nevéen, Ayesha-ként ismerik. Ő lett a koreai nők hitvilágítótornya, különösen az

országban élő diáklányok számára. Az igazság ösvényére vezeti őket. Az iszlám először férjét, Mahdevoon imámot érintette meg, aki ma a Dél-Koreai Muszlimok Egyesületének feje. Együtt léptek az igazság útjára.

Ayesha az országban dúló pusztító háború sűrűjében ismerte fel az igazságot, és választotta az iszlámot vallásául. Felvette az Ayesha (Aisa) muszlim nevet a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) felesége után. Azt gondolta, hogy ez áldás forrása lesz számára. Azt mondta: „A misszionáriusok egyre terjeszkedő ideológiai hadviselésével szemben az iszlám volt az, amelyben megtaláltam a bizonyosság igazságát.”

Ayeshával másfél órás interjút készítettek a Koreai Iszlám Kulturális Központban Dzsiddában. Koreai diáklányokkal volt úton hazafelé Mekkából, miután teljesítették az Umrát. Amikor megkérdezték tőle, hogy mi volt az első emléke az iszlámmal kapcsolatban, először csendben maradt, lehunyta szemét, mintha szívének valamelyik mély zugában kutatna. **Majd egy mély lélegzetvétel után azt mondta:** „Az iszlámhoz való kapcsolódásomban visszanézek a rég múlt napokra, amelyeket Koreában töltöttem. Egy régi kínai vallást követő szigorú családhoz tartozom. Koreában tombolt a háború, és én feleségül mentem

Mahdevoon imámhoz, férj és feleségként is távol voltunk az iszlámtól. Azonban mindig volt egy olyan belső érzésem, hogy távol vagyunk a valóságtól.”

Az igazság utáni vágy felerősödik

„Koreába visszatérve” folytatta Ayesha „még nyugtalanabbá vált a szívem az Igazság megismerésére vágyva. Belső hangom azt mondta, hogy egy és csakis egyetlen útja van az Igazság elérésének; és hogy ez minden addig ismert vallástól különbözik.

Abban az időben a koreai háború ismét menekülésre készítetett minket, de ezúttal az országon belül. Korea

déli részéről a nyugati tengerpartra, Pusan kikötőjébe költöztünk. Amint vége lett, azt mondtam a férjemnek, hogy a Hit az egyetlen erődítmény, amely megmenthet minket és az egész társadalmat is.

Volt egy ismerősünk, Omar Kim” mondta. „Ma már halott. Nyíltan hirdette, hogy muszlim. Azt mondta nekünk még a háború alatt, hogy hirdessük az iszlámot, és hívjunk embereket, hogy fogadják el. Omar minket is meggyőzött. Emellett a háború eredményeképp az ország hanyatlott, nemcsak gazdaságilag, hanem erkölcsileg is. Hamis hiedelmek és babonák vertek gyökeret ebben az összevisszaságban. Ilyen sajnálatos

körülmények voltak akkor az általánosak.”

Amikor megkérdezték tőle, hogy mint gondol férje aggodalmairól iszlámra térése előtt, **elmosolyodott és azt mondta:**

„Amikor a férjemmel erről beszéltünk, megkérdeztem tőle, hogy nem ismerte-e még fel, hogy az iszlám az egyetlen útmutatás? Őt azonban valamilyen ismeretlen félelem és aggodalom kerítette hatalmába. Attól félt, hogy azután hogy élhetünk együtt azután. Elmondtam neki, hogyha elfogadja az iszlámot, ha Isten is úgy akarja, én is megyek vele.

Ezeket a szavakat nagyon határozott hangon, a szívem legmélyéről mondtam. Férjemet ez meglepte, felismerve, hogy én már előtte elfogadtam az Igazságot.

Omar barátunk és a férjem megismerkedett a török csapatok néhány tagjával, akik Koreában állomásoztak. Minden nap elmentek találkozni velük Szöültől körülbelül 20 kilométerre. Végül elérkezett a nap, amikor fájdalmas küzdelmünk végére ért. 1955 nyarán volt, egy pénteki napon. Férjem, ‘Abd ar-Rahman török imám jelenlétében felvette az iszlámot Zuber Kochi kezéből, és részt vett a pénteki imán. Mindkét úriember a török csapatokban szolgáltak.”

Gyerekek

Ezek után figyelmét gyerekeire fordította. **Azt mondta:** „Csak két lányom van. Nehézséggel talákoztam velük kapcsolatban, de felismertem végül, hogy mi sem maradunk távol az iszlámtól sokáig. Maga a természet vezet. Nagyobbik lányom 25 éves volt. Azt mondta. »A szívem? Együtt dobog veletek, de most még szeretnék csendben maradni, amíg hozzá nem juttok a lehető legtöbb információhoz az iszlámról.« Rövid idő múlva ő is elfogadta az iszlámot. Nevét Yoong-ról Jamila-ra változtatta. Egy koreai muszlimhoz ment férjhez. Fiatalabbik lányom 20 évesen lett muszlim. Ő is egy koreai

muszlimhoz ment férjhez. Koreában él, a közelünkben.

Ami a családomat illeti, az egész kérdést Allahra bíztam. Ő adjon nekem sikert abban, hogy az iszlámra vezessem őket. Szerény lehetőségeim ellenére tartom velük a kapcsolatot az iszlám tanítása szerint.”

Dáwa és tablígh

„Sok koreai muszlim nőnek mutattam be az iszlámot. Megértettem velük, hogy az iszlám hogyan védi meg a házaspár tagjainak jogait, és milyen erős alapot biztosít, a családi élethez. Minden hála Allahot illeti,

nagyszámú nőt sikerült az Igazság útjára vezetnem. Találkozókat szervezünk az újonnan áttért muszlim nőknek.

Én csak nagy nehézséggel tudok arabul beszélni, mert későn kezdtem tanulni. Az arabtanulás nehéz kérdés az új muszlim nőknek. Hogy áthidaljuk ezt a nehézséget, megpróbálunk egy arab szakosztályt létrehozni a Koreai Iszlám Kultúrközpontban.

Egy másik nehézség, hogy az új muszlim lányok egy olyan társadalomban kell, hogy éljenek, amelyben a többség vallása az uralkodó. Ezért hogy fenntartsuk a lányokban a lelkesedést,

elengedhetetlen megszervezni a hatásos védelmüket. Ez a védelem csak az iszlám oktatás rendszerén keresztül jöhet létre.

Mint a kezdetekkor, most is a muszlim nőknek Koreában csak Szöulban van szervezetük.

Jótékonyági találkozókat tartanak, segítő programokat szerveznek a szegényeknek. Sok példánk van erre. Néhány ifjú házaspár felvállalta a feladatot, hogy az iszlám üzenetét eljuttassa az emberekhez.”

Remény a jövőben

Amikor megkérdezték tőle, hogy mi az utolsó kívánsága előrehaladott korában, **azt mondta:** „Minden

dicsőség Allahé! Férjem, gyerekeim és én magam is elfogadtuk az iszlámot. Elvégeztük a hadzs-ot és az umrát többször is. Első zarándoklatomat 1978.-ban végeztem el, amikor megragadtam a lehetőséget, hogy megismerjem, milyen az élet egy muszlim országban. Most, hogy Szaúd-Arábiából megyek haza Koreába, a szívemet itt hagyom. Vágyam, hogy mindig meglátogathassam a Próféta Városát, Allah áldása és békéje legyen vele.”

Az interjú végén jókívánságokat kapott nemes küldetése sikerességéhez, és a következő Korán-idézettel zárult:

„Ha Allah segít benneteket, akkor nincs legyőzötök!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, Ál-Imrán, 3:160]

Ayesha Kim[2]

2 Miért lettem muszlim?

Mindenekelőtt azt szeretném mondani, hogy azért, mert tulajdonképpen mindig is muszlim voltam, csak nem tudtam róla.

Életem nagyon korai szakaszában elvesztettem a hitemet a kereszténységben. Ennek sok oka volt, a legnagyobb az, hogy bármikor, ha megkérdeztem egy keresztényt, akár az úgynevezett szent rendek közül, akár laikus volt,

bármilyen kérdésről, amit nem értettem az egyház tanításai közül, változatlanul a következő monoton választ kaptam: „Ne kérdőjelezd meg az egyház tanításait, csak higgy.” Abban az időben nem volt bátorságom azt mondani: „Nem tudok hinni valamiben, amit nem értek” és tapasztalatom szerint másoknak sem, akik kereszténynek nevezik magukat. Én azt tettem, hogy elhagytam a (római katolikus) egyházat és tanításait, és hitemet az egyetlen igaz Istenbe vetettem, Akiben sokkal egyszerűbb volt hinni, mint az egyház három istenében. A keresztény tanítások rejtélyeivel és csodáival ellentétben az élet egy új, tágabb értelmet nyert,

amelyet nem bénítottak meg a dogmák és rituálék. Bárhová néztem, mindenben Isten munkáját láttam. És bár a nagy elmékkal ellentétbe egyedül nem értettem a csodákat, amelyek szemem előtt zajlottak, meg tudtam állni, és csodálni a mindenséget – a fákat, virágokat, madarakat és állatokat. Egy újszülött is egy gyönyörű csoda lett, egyáltalán nem ugyanaz, amit az egyház tanított, hogy higgyek. Emlékszem, hogy mikor gyermekként az újszülöttekre néztem, **arra gondoltam:** „Beborítja a fekete bűn”. Többé nem hittem a csúnyában, minden gyönyörű lett.

Majd egy nap a lányom hazahozott egy könyvet az iszlámról. Nagyon

elkezdünk érdeklődni iránta, és sok más könyvet is elolvastunk az iszlámról. Hamarosan rájöttük, hogy ez az, amiben valójában hittünk.

Amikor a kereszténységben hittem, az iszlám úgy volt beállítva, mint valami vicc. Így mindaz, amit olvastam, újdonságnak számított.

Egy idő után kerestem néhány muszlimot, és megkérdeztem őket azokról a dolgokról, amelyeket nem értettem pontosan. És egy újabb meglepetéssel találkoztam.

Kérdéseimre pontos válaszokat kaptam, ami nagyon különbözött attól a kényelmetlen érzéstől, amelyet a kereszténységről feltett kérdéseimkor éreztem. Sok olvasás és tanulás után mind a lányom, mind

én elhatároztuk, hogy muszlimok leszünk. Felvettük a Rashida és Mahmuda neveket.

Ha valaki megkérdezi, mi az, ami a legnagyobb hatást tette rám az iszlám vallásban, valószínűleg az imákat említeném, mert az ima a kereszténységben azt jelenti, hogy Istentől (Jézus Krisztuson keresztül) kérjük, hogy adjon nekünk szívességeket, míg az iszlámban dicsérjük a Mindenható Allahot és hálát adunk Neki minden áldásaiért, mivel Ő tudja, mire van szükségünk jólétünkhöz, és azt adja nekünk, amire szükségünk van, anélkül, hogy kérnénk Tőle.

Cecilia Mahmuda Cannoly,
Ausztrália

2 Miért választottam az iszlámot?

Az iszlám az a vallás, amelyet iskolás korom óta kerestem. Elmém végig elégedetlen volt a keresztény tanításokkal, mire végül elég idős lettem a gondolati függetlenséghez, és leráztam őket magamról. Miután befejeztem az iskolát, lehetőségem nyílt néhány évet külföldön tölteni, ahol zsidó és katolikus fiatalokkal laktam együtt, de az ő vallásaikat sem éreztem közel magamhoz. Idén visszatértem szülőföldemre, Skóciába, és egy nap, véletlenszerűen az egyik ismerősöm elhívott egy rendezvényre, amelyet a

londoni Muszlim Imaházban tartottak. Ott ismertem meg az iszlám igaz vallását. Elkezdett érdekelni az iszlám, amelynek kulcsszava az egyszerűség – például az Isten Egységében[3] való hit. Ezért tetszett meg nekem. Keresztényként soha nem tudtam rávenni magam arra, hogy higgyek a Szentháromságban, a megváltásban, vagy hogy Istennek gyermeke lenne. Az iszlám teljesen mentes az ilyen képtelenségektől, hogy egy ártatlan embernek, Jézusnak meg kellett halnia, hogy megváltsa a világot a bűntől, ahogy a keresztény dogma elhitette velünk, de amit soha nem tudtam megérteni. A keresztre feszítés nem tette a világot semmivel

sem jobbá (talán kivéve azt a néhány embert, akik az ő példáját igyekeztek követni). Ellenkezőleg, úgy néz ki, hogy a világ sokkal rosszabb, mint Jézus Krisztus (béke legyen vele) idejében.

Bármelyik gondolkodó embernek, aki veszi a fáradságot, hogy megértse az iszlámot, ez az egyszerű és nemes vallás tetszeni fog.

Az iszlám dín békét és boldogságot adott, amelyet korábban soha nem éreztem.

Joan Fatima Dansken

2 Csatlakozásom az iszlámhoz

Egy tatár faluban születtem Oroszországban, ahol apám, egy katolikus lengyel menekült volt az orvos.

Szüleim korán meghaltak, és az orosz gondolkodásban nőttem fel vallási, értékek és hagyományok nélkül. Azt kell, hogy mondjam, hogy soha nem gondolkodtam sokat a spirituális kérdéseken, amíg, mikor már Angliában, majd Amerikában éltem, észrevétlenül meggyőződtem arról, hogy az embernek szüksége van valamilyen vezérlő elvre az életében és valamiféle erkölcsi rendszerre. Tanulmányoztam a kereszténységet, de még ha a rituálékat és babonákat lehámozzuk róla, akkor sem volt számomra

megfelelő, mert nem tudtam a kereszténység alapelveit elfogadni – Jézus istenségét, és az eredendő bűn és megváltás doktrínáit. Úgy tűnt, hogy az igaz Istent teljesen beárnyékolja Krisztus hatalmas alakja, és nem tudtam elhinni, hogy egy személy szenvedése, bármilyen szent is legyen, megváltja az egész világot a bűntől, különösen, hogy a világ továbbra is bűnöket követett el, mintha mi sem történt volna. Így természetesen az iszlámhoz fordultam. Azért mondom, hogy természetesen, mert mindig volt bennem egyfajta nosztalgia az iszlám iránt, mert kora gyermek koromban abban a légkörben éltem. Olyan volt, mint hazatérni, és minél

többet olvastam a Koránt, és az iszlámról szóló, muszlim szerzők által írt könyveket – a legfényesebb és meggyőzőbb közülük a Khawaja Kamal-ud-Din volt – annál inkább meggyőződtem róla, hogy ez az egyetlen igaz vallás, egy vallás az olyan embereknek, akik gondolkodnak, és nem akarják behunyni a szemüket az élet valósága és a tudomány felfedezései előtt. Ezeket összehasonlítottam Jézus tanításaival, amelyek bármilyen magasröptűek, de vagy az askézishez és az élet tulajdonképpeni tagadásához vezetnek, vagy egy hatalmas filozófiai rendszerre van szükség, ha az ember földi életéhez akarjuk

alkalmazni. Hogyan lehetne ezt együtt említeni az iszlám tiszta logikájával – Isten akaratának való alávetéssel. Ott nincsenek teológiai dogmák és mágikus formulák, hogy az ember megmeneküljön, hanem egy tökéletes útmutatás és egy erkölcsi rendszer, hogy hogyan kell az egész életben viselkedni, amely nem követeli, hogy lemondjunk az ész érvekről és nem tapossa össze az ember természetes érzéseit.

Valójában nem értem, hogy bármilyen gondolkodó ember hogy nem látja ezt. Ezért van, hogy sok iszlám elleni kritika a muszlim országokban élő emberek életmódját éri, mert akarattal behunyják a szemüket az előtt a tény előtt, hogy

ezek a rossz dolgok nem az iszlám tanításai miatt vannak, hanem a nagy szegénység és tudatlanság miatt, amely az országok fizikai és politikai állapota. Csak azt sajnálom, hogy nem láttam meg az igazságot előbb, mert akkor nemcsak sokkal boldogabb lettem volna, hanem hasznosabb tagja is a társadalomnak.

C. Saeeda Namier

2 Miért lettem muszlim?

Nem sokkal azután, hogy megszülettem 1934.-ben, Németországban „divat” lett feladni a – katolikus vagy protestáns – egyházi tagságot, és „gottglaubig” lenni, amely azt jelenti, hogy

Istenhívő, de valójában inkább az ellenkezőjéről van szó. Körülbelül hét éves voltam, amikor egy töllem idősebb lány, akit okos embernek tartottam, azt mondta, hogy nincs Isten, és nem sokkal azelőtt tudtam meg, hogy a Mikulás csak egy kitaláció a gyerekeknek, ezért az evilágról való felfogásom teljesen megváltozott. A világ azonban abban az időben nem egy egyszerűen megérthető hely volt a fiatal emberek számára. Napról napra bombák hullottak, apám csak időnként tudott hazajönni egy-egy napra, anyám kesztyűket és zoknikat kötött „szegény katonáinknak”, és a szomszédságunkban egy nagy házat kórházzá alakítottak át a sebesültek

számára. Majd mikor mindennek vége lett, furcsa emberek elvették a házunkat, és amerikai háborús filmeket kezdtek sugározni, amelyek ellágyították a szívemet. Nem tudtam eldönteni, hogy ki volt a jó és ki a rossz, és minden annyira kegyetlen és értelmetlen volt – ezer „miért-emre” senki nem tudott megfelelő választ adni. Istent kezdtem keresni, de nagyon nehéz volt, mert nem találtam sem a katolicizmusban, sem a protestantizmusban, sem Jehova tanúinál. E vallások nem vezettek engem közelebb Istenhez, elzárták előlem az utat azok a doktrínák, amelyekben képtelenség volt számomra hinni, és azok az

előírások, amelyek számomra értelmetlenek voltak. És hogy fogadhattam volna el egy vallást, amelyről tudtam, hogy kínzó önvádat fog okozni nekem tökéletlenségem miatt?

Még mindig csodálkozom, ha arra gondolok, hogy minden lány közül én voltam az, aki találkozott egy európai fiatalemberrel, aki már hét évvel azelőtt muszlim lett. Amikor legelőször találkoztunk, megkérdeztem a vallásáról, és mikor megtudtam, hogy muszlim, megkértem, hogy beszéljen erről többet. Nagyon szkeptikus voltam abban az időben, mert csalódtam a többi vallásban, de amikor elmagyarázta nekem, hogy mit jelent

a „muszlim” szó, tehát hogy az az ember, aki aláveti magát Isten parancsainak, valami felébredt bennem. Majd elmagyarázta nekem, hogy minden ember, állat, növény és minden más ebben az univerzumban már kötelezően muszlim, mivel kihalnának, ha nem követnék Isten törvényeit olyan kérdésekben, mint evés, ivás, szaporodás stb. Csak az ember, így mondta, van abban a helyzetben, hogy spirituálisan is elfogadhatja az iszlámot, a testi szinttől függetlenül, ahol gyakorlatilag nincs szabad választása, hanem veleszületett ösztönét követi, csak úgy, mint az állatok és a növények.

A csodálatos logika, a tiszta józan ész az iszlám minden tanításában volt az, amely annyira vonzott az iszlám első néhány hittételében, amelyet megtanultam. A következő években mindent elolvastam a kevés pártatlan német nyelven elérhető iszlám irodalomból. A fiatal muszlim segítsége mellett, aki ma a férjem, és aki soha nem fáradt el elmagyarázni nekem a dolgokat és felelni kérdéseimre, Muhammad Asad könyve, a Mekkába vezető út volt az, amely megértette velem az iszlám szabályai mögötti mélyebb jelentést, és így a legtöbbit segített nekem abban, hogy muszlim lettem.

Fatima Heeren, Nyugat-
Németország

2 Hogyan léptem be az iszlámba?

Fatima Mik Davidson asszony Trinidad és Tobago Társadalmi fejlődésért és önkormányzatokért felelős minisztere. Az ismert kairói arab magazinnak, a Men Bar al-Iszlám című lapnak adott interjújában Fatima Mik Davidson asszony (korábban Model Donafamik Davidson) beszélt arról, hogy hogyan találkozott az iszlámmal és hogyan lett végül muszlim. [Azt mondta:](#)

„Teljesen elutasítom azt a gondolatot, hogy 1975.-ben vettem fel az iszlámot, a kereszténységet megtagadva. Valójában nem nagyon tudom megmagyarázni, hogy mi

történt velem. Hadd vigyelek vissza 1950. március 9.-ig, a napig, amikor úgy volt, hogy belépek egy keresztény kolostorba. Amikor felébredtem aznap, úgy éreztem, **hogyan hang azt mondja a fülemben: الله اكبر الله اكبر (Allahu Akbar! Allahu Akbar!).** Egész lényemben megremegtem. Hú! Visszatértem az iszlámhoz.

Nem igazán tudtam, hogy mi volt ez, mindenesetre nem léptem be a kolostorba. Ezután eltelt sok év, kerestem Allah útmutatását, míg végül sikerült hozzájutnom egy Szent Korán fordításhoz. Kész voltam hittel elfogadni. Találkoztam egy muszlim tudóssal, Maulana Siddiq-vel Pakisztánból és egy

indiai tudóssal, Ansari sheikh-hel. Részletesen megbeszéltem velük, hogy mit éreztem a szívemben, és ezek a nagy tudósok felkiáltottak: Hála Allahnak, hogy muszlim vagy! Te már egy muszlim hölgy vagy! Olvass, amit akarsz, menj a mecsetbe és imádkozz. Készek vagyunk fogadni téged, bármikor szeretnél bármit tanulni.”

Az imán boldogság

„Boldogságot éreztem. Azóta a nap óta érzem, hogy szívem megtelt az imán (hit) örömeivel és szeretettel és nagyrabecsüléssel Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) iránt. Bár hivatalos iszlámra térésem valamikor 1975.-ben volt, már 33

éve muszlim vagyok, azóta a nap óta, amikor hallottam a csodálatos hangot, és elutasítottam, hogy belépjek a kolostorba. **Szívem kimondta:** الله اكبر (Allahu Akbar: **Isten a Leghatalmasabb**).

Én voltam az első színes bőrű lány, aki belépett a mecsetbe. Ez bátorítást nyújtott sok muszlim lánynak, hogy mecsetbe menjenek imádkozni, különösen az Anjuman Jami Sanatal Mecsetbe, amelyet a nagy tudós, Dr. Ansari Sheikh alapított Francis városban, Trinidadban. Jelenlegi elnöke Al-Hajj Shafiq Muhammad.

Korábban a helyi lakosok azt gondolták, hogy az iszlám az

indiaiak vallása, akik sokféle irányzatot követtek. Azt gondolták, hogy a Qadianizmus és az Ahmadizmus fontosabbak.

Később nagyszámú szigetlakó, többségében afrikai származásúak, vették fel az iszlámot, míg a muszlimok aránya a köztársaság lakosságának 13% lett, míg a katolikusok 30%, a protestánsok 27%, a hinduk 6%, és 23% más vallású volt.”

A munkára gyakorolt hatás

Az iszlám felvételének hatásáról a munkájára egy olyan államban, amelyben a muszlimok nincsenek többségben, [azt mondta:](#)

„Az iszlám azt kéri tőlünk, hogy hatékonyan és őszintén végezzük el a munkánkat, és gyakoroljuk a hit (iszlám) tanításait tisztességesen. Nem hazudok sem (hivatalos) munkámban, sem (személyes) életemben. Lehetőségem szerint és erős tudattal szívemben mindentől távol maradok, amely utálatos az iszlám szerint. Munkám szempontjából áttérésem nem hozott mást, csak áldást és jót. Korábbi miniszterelnökünk javasolta, hogy látogassak el Egyiptomba, mert azon a földön van az ismert Al-Azhar egyetem és a civilizáció bölcsője. Sokat beszélt az iszlámról.

Amikor engedélyt kértem a jelenlegi miniszterelnöktől, hogy Egyiptomba

látogathassak Társadalmi fejlődésért és önkormányzatokért felelős minisztereként, megadta az engedélyt, és ő is azt tanácsolta, hogy látogassak el az Al-Azharba és az Iszlám Ügyek Legfelsőbb Tanácsába, amelyeknek tevékenységéről sokat hallottunk az Egyesült Államokban és az Egyesült Királyságban tett látogatásaink alkalmával.

Részt vettem sokszor a parlamenti választásokon és sikeres voltam annak ellenére, hogy muszlim vagyok. Dolgoztam Oktatási- és kultuszminiszterként is és a miniszterelnöki kabinet minisztereként is, muszlimként.

Szeretnék valami fontosat mondani. Trinidad és Tobago köztársasága hivatalos ünnepnapnak nyilvánította az Eid-ul-Fitr és az Eid-ul-Adha ünnepeket. A muszlimok szabadon ünnepelhetik Ramadán hónapját otthonaikban vagy a mecsetekben az ország egész területén.”

Azt mondta továbbá:

„Felhívom az iszlám világot, hogy fogjanak össze, mert az egység erő, különösen az iszlám tökéletes vallása alatt, amely egyenlőséget hozott az emberiségnek, és amely szabályozza a kapcsolatokat és a viszonylatokat. Ezért elkerülhetetlen, hogy az iszlám világ megszüntessen minden egymás

országai között zajló háborút.
Lehetséges minden nehézséget és
vitát tárgyalásokkal, tanácsadással
és megértéssel megoldani.

A Mindenható Allah vezetett engem
az iszlámra, és Hozzá imádkozom,
hogy vezesse a muszlimokat a
testvériségre és békére, hogy
valóban, ebben a jelenlegi korban a
legjobb közösséggé válhassanak,
amely valaha feltűnt az emberiség
javára.”

Fatima Mik Davidson asszony

Társadalmi fejlődésért és
önkormányzatokért felelős
miniszter, Trinidad és Tobago
köztársasága

További információért az iszlámról kérjük, látogassák meg a következő weboldalakat:

~ TM

---

[1] Az „Egység” nem a legmegfelelőbb szó itt, az „Egyedülvalóság” jobban visszaadja az Egyistenhit valós értelmét – a szerkesztő.

[2] Az interjú egésze itt olvasható: Yaqeen International, 1984. július 7., 33. kötet, 5. szám, 51-54. old.

[3] az „Egység” helyett helyesebb az „Egyedülvalóság” szó használata – a szerk.